15/11/2026

Το μήνυμα της ενότητας και της ειρήνης εν Χριστώ από τον Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεο στη Λεύκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Κυριακή 15 Νοεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου της Τοπικής Κοινότητας Λεύκης. Προ της Απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο ιερό μνημόσυνο του μακαριστού Χρήστου Παληκαρά, προσευχόμενος μαζί με τους πιστούς για την

ανάπαυση της ψυχής του.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, το οποίο προέρχεται από την προς Εφεσίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου και απευθύνεται στους χριστιανούς της Εκκλησίας της Εφέσου. Όπως εξήγησε, η συγκεκριμένη χριστιανική κοινότητα, κατά τα πρώτα βήματα του Χριστιανισμού, αποτελούνταν από δύο ομάδες ανθρώπων: εκείνους που προηγουμένως ήταν ειδωλολάτρες και εκείνους που προέρχονταν από τον Ιουδαϊσμό. Παρότι όλοι είχαν βαπτισθεί στο όνομα του Χριστού, εξακολουθούσαν να μεταφέρουν στη νέα τους ζωή τις προηγούμενες συνήθειες, αντιλήψεις και πεποιθήσεις τους, γεγονός που δημιουργούσε προβλήματα στις μεταξύ τους σχέσεις και στην καθημερινή εκκλησιαστική τους ζωή.

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, ο Απόστολος Παύλος επιχειρεί να ενώσει τις δύο ομάδες, αναπτύσσοντας μια σπουδαία θεολογική διδασκαλία γύρω από την ενότητα των ανθρώπων στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, το βασικό μήνυμα της αποστολικής διδασκαλίας συνοψίζεται σε μία φράση: «Όλοι είμαστε ένα».

Στη συνέχεια, επεσήμανε ότι οι ομαδοποιήσεις και οι διαφοροποιήσεις που καλλιεργούν οι άνθρωποι δημιουργούν καταστάσεις που διαταράσσουν τη ζωή τους και απομακρύνουν τον άνθρωπο από τον Θεό. Ενώ ο Θεός, με τη δημιουργία Του, την παρουσία Του ανάμεσά μας και τη χάρη που μας προσφέρει, μας καλεί να ζούμε μέσα στην ενότητα της αγάπης Του, εμείς πολλές φορές γινόμαστε εχθροί μεταξύ μας, με αποτέλεσμα αυτή η εχθρότητα να επεκτείνεται και στη σχέση μας με τον ίδιο τον Θεό, καθώς δεν τηρούμε τις εντολές Του και δεν βιώνουμε ουσιαστικά την παρουσία Του στη ζωή μας.

ΓΡΗΓΟ.
Ρι
Ο
ΑΓΙ
ΙΩΑΝ.
ΝΗΣ
Ο ΧΡΥΣΟΣΤ.

Ο Χριστός κατήργησε το τείχος της έχθρας

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην εικόνα του τείχους, την οποία χρησιμοποιεί ο Απόστολος Παύλος για να περιγράψει την εχθρότητα που υψώνεται ανάμεσα στους ανθρώπους. Όπως ανέφερε, αντί να αγωνιζόμαστε για να μην υπάρχουν διαχωρισμοί, πολλές φορές ο καθένας κατασκευάζει το δικό του τείχος και κρύβεται πίσω από αυτό.

Ωστόσο, αυτό το τείχος το κατήργησε ο ίδιος ο Χριστός, όχι με λόγια ούτε στέλνοντας άλλους ανθρώπους, αλλά ανεβαίνοντας ο ίδιος επάνω στον Σταυρό. Με τη σταυρική Του θυσία κατήργησε την έχθρα και έφερε την ειρήνη, όχι μόνο ανάμεσα στους ανθρώπους, αλλά και ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο. Υπογράμμισε ότι αυτό αποτελεί το μέγιστο δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο, ο οποίος, όταν ζει απαλλαγμένος από τα πάθη και τις έχθρες, μπορεί να αφήσει τον Θεό να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του.

Συνδέοντας, μάλιστα, τη διδασκαλία αυτή με την καθημερινή ανθρώπινη πραγματικότητα, αναφέρθηκε στην τάση των ανθρώπων να αναζητούν κάποιο μέσο ή κάποιον μεσολαβητή, προκειμένου να επιτύχουν όσα επιθυμούν. Όπως εξήγησε, ο Απόστολος Παύλος χρησιμοποιεί τον όρο «προσαγωγή», αναφερόμενος στον ίδιο τον Ιησού Χριστό, ο οποίος γίνεται η δική μας προσαγωγή προς τον Θεό. Είναι Εκείνος που μας οδηγεί στην ειρήνη της καρδιάς, στην ειρήνη του κόσμου, στην ειρήνη μεταξύ μας και στη συμφιλίωση με τον Θεό.

Ο συμβολισμός του σχισμού του καταπετάσματος του Ναού

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε σε ένα ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός που περιγράφεται στο Ευαγγέλιο κατά τη στιγμή της σταυρικής θυσίας του Κυρίου, στον σχισμό του καταπετάσματος του Ναού στα δύο. Εξήγησε ότι το καταπέτασμα ήταν ένα ιδιαίτερα πυκνό ύφασμα, το οποίο χώριζε τα Άγια από τα Άγια των Αγίων στον Ναό του Σολομώντος, διατηρώντας έναν διαχωρισμό ανάμεσα στον χώρο όπου βρισκόταν ο λαός και στο άδυτο του Ναού. Την ώρα που ο Κύριος παρέδωσε εκουσίως την ψυχή Του επάνω στον Σταυρό, το καταπέτασμα σχίστηκε στα δύο, συμβολίζοντας την κατάργηση αυτού του διαχωρισμού και την ένωση εκείνου που μέχρι τότε παρέμενε χωρισμένο.

Με τη σταυρική θυσία του Χριστού καταργήθηκαν πλέον τα εμπόδια που χώριζαν τον άνθρωπο από τον Θεό. Με αφορμή αυτό το γεγονός, κάλεσε τους πιστούς να συνειδητοποιήσουν πόσο υπεύθυνοι πρέπει να είναι απέναντι στη νέα αυτή πραγματικότητα και να κατανοήσουν σε βάθος τα λόγια του Αποστόλου Παύλου ότι «Χριστός εστί η ειρήνη ημών». Ο Χριστός έρχεται να μεταμορφώσει τη ζωή, την καθημερινότητα, τις ιδιαιτερότητες, τις πτώσεις και τις αδυναμίες μας, οδηγώντας μας στην ειρήνη και στην ουσιαστική σχέση με τον Θεό.

Η αγάπη πάνω από την τυπολατρία

Αναφερόμενος στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας και στην παραβολή του Καλού Σαμαρείτη, στάθηκε στη στάση του ιερέα και του Λευίτη, οι οποίοι προσπέρασαν τον τραυματισμένο άνθρωπο, αλλά και στην έμπρακτη αγάπη του Σαμαρείτη, ο οποίος έσπευσε να τον φροντίσει. Επιχείρησε να προσεγγίσει τη στάση των δύο πρώτων μέσα από τις αντιλήψεις και τις διατάξεις του Μωσαϊκού Νόμου, οι οποίες συνέδεαν την επαφή με έναν νεκρό ή τραυματισμένο άνθρωπο με την τελετουργική ακαθαρσία.

Αντίθετα, ο Σαμαρείτης, ένας άνθρωπος διαφορετικής καταγωγής, τον οποίο οι Ιουδαίοι αντιμετώπιζαν με περιφρόνηση, δεν δίστασε να προσφέρει τη βοήθειά του.

Μέσα από αυτή την παραβολή, όπως τόνισε, ο Χριστός αναδεικνύει μια μεγάλη αλήθεια: πάνω από όλα βρίσκεται ο άνθρωπος. Δεν μπορούν οι τυπικές διατάξεις, οι ανθρώπινες αντιλήψεις και οι τυπολατρικές συμπεριφορές να υπερισχύουν της αγάπης και της φροντίδας προς τον συνάνθρωπο.

Στο σημείο αυτό έκανε και μια ιδιαίτερη αναφορά σε αντίστοιχες συμπεριφορές που παρατηρούνται στη σύγχρονη εκκλησιαστική ζωή, επισημαίνοντας πόσο αντιφατικό είναι να τελείται η Θεία Λειτουργία και να προσφέρεται το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, αλλά να αντιμετωπίζεται η Θεία Κοινωνία ως κάτι που δεν αφορά ολόκληρο τον λαό του Θεού. Με αυτόν τον τρόπο υπογράμμισε ότι δεν πρέπει να εγκλωβιζόμαστε σε ανθρώπινες αντιλήψεις και τυπικές διατάξεις, παραβλέποντας την ουσία της εκκλησιαστικής ζωής.

Η ειρήνη ως τρόπος ζωής του χριστιανού

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος επανήλθε στο κεντρικό μήνυμα της αποστολικής και ευαγγελικής διδασκαλίας, υπογραμμίζοντας ότι «Χριστός εστί η ειρήνη ημών» και ότι δεν υπάρχει άλλη οδός για τον άνθρωπο. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, εκείνος που δεν επιδιώκει την ειρήνη βρίσκεται σε πόλεμο με τον ίδιο του τον εαυτό, με τους συνανθρώπους του και τελικά με τον Θεό. Μια τέτοια κατάσταση οδηγεί τον άνθρωπο στην εσωτερική ταλαιπωρία και δεν του επιτρέπει να βιώσει την πνευματική ειρήνη, τη συμφιλίωση, τη σωτηρία και τον αγιασμό. Κάλεσε, επομένως, τους πιστούς να αναγνωρίσουν τις δικές τους εσωτερικές αντιθέσεις και την εχθρότητα που ενδεχομένως καλλιεργούν στις σχέσεις τους, να εφαρμόζουν τις εντολές του Θεού και να αγωνίζονται ώστε η ειρήνη να γίνει πραγματικότητα στην καρδιά τους και στην καθημερινότητά τους.

Τέλος, προέτρεψε όλους να κρατήσουν ως πρότυπο ζωής όσα διδάσκουν το αποστολικό και το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, ώστε η σχέση του καθενός με τον Κύριο Ιησού Χριστό να είναι προσωπική, ουσιαστική και βιωματική.

Ι.Ν.Β.Ι

